Contributed by De Revolutionaire Socialisten - Egypte
maandag, 02 april 2012 - Last Updated maandag, 02 april 2012

Op 23 en 24 mei zullen in Egypte de eerste presidentsverkiezingen plaatsvinden sinds de revolutie vorig jaar de voormalige dictator Hosni Mubarak omverwierp. De Revolutionaire Socialisten staan midden in de beweging die de revolutie probeert te verdiepen en de restanten van het regime van Mubarak wil verwijderen. Dit is hun meest recente verklaring, waarin zij hun positie ten opzichte van de Egyptische verkiezingen toelichten.

Binnen de presidentsverkiezingen ondersteunen we de revolutie en haar doelen

De huidige presidentsverkiezingen kunnen niet los gezien worden van de wanhopige pogingen van de Militaire Raad (momenteel de feitelijke machthebbers in Egypte) om de revolutie tegen te houden. Allereerst werd dit geprobeerd door middel van het referendum over de amendementen op de grondwet. Dit werd gevolgd door de parlementsverkiezingen, waarbij de meerderheid van de zetels werd gewonnen door politieke krachten die samen een regering vormden die de doelen van de revolutie negeert – hoewel ze hun overwinning aan deze revolutie te danken hebben.Voor deze politici liggen de prioriteiten bij het annuleren van de wetten rond echtscheiding, het opleggen van straffen voor diefstal en het verbieden van stakingen, in plaats van te zorgen voor brood, vrijheid en sociale rechtvaardigheid.Deze poging om de revolutie te stoppen zal uitmonden in de steun van de meerderheid van het parlement voor een presidentskandidaat, via consensus of door een samenzwering. Die zal een veilige aftocht garanderen voor de Militaire Raad - die haar handen besmeurd heeft met het bloed van de martelaren - en de corrupte criminelen in de Tora-gevangenis vergeven; de Amerikanen en zionisten verzekeren dat hun belangen en verdrag veilig zijn; en de klasse van zakenmannen en investeerdersbeschermen tegen de dreiging die uitgaat van de arbeiders en hun voortdurende stakingen.De belemmeringen die worden opgeworpen voor potentiële kandidaten (zoals het moeten verzamelen van 30.000 handtekeningen uit 15 provincies), de vorming van een comité van toezicht op de verkiezingen door de Militaire Raad zelf (wat betekent dat dit niet kan worden aangevochten op grond van artikel 28 van de grondwet), de aanwezigheid van een krachtig contrarevolutionair media-apparaat en een bestuurlijk en administratief apparaat gericht op de verdediging van het leger, laten zien dat het Mubarak-regime op zoek is naar manieren om zichzelf te vernieuwen, en om van de verdediging in de aanval over te gaan.Onze overtuiging is nog steeds dat echte verandering niet zal komen van een president, maar van de revolutionaire massabeweging. Zij heeft de barrière van angst onomkeerbaar doorbroken, en ze zal in de komende revolutionaire golf haar rechten binnenhalen door middel van strijd, strijd die we al zien ontwikkelen door de tientallen stakingen die vandaag de dag plaatsvinden.Maar ons standpunt is altijd om daar te zijn ‘waar de massa’s zijn’. Er is geen twijfel over mogelijk dat de meerderheid van de mensen de verkiezingen – waarvan de uitkomst nog steeds moeilijk te voorspellen is – zien als een democratische ervaring, waarbij voor het eerst een burgerlijke president gekozen zal worden. Ze zien het bovendien als een kans om van het militaire regime af te komen, en we herinneren ons allemaal de mensen die voor de vrijheid zijn gestorven, die tot op de dag van vandaag nog steeds niet gewroken zijn.Het is daarom onze plicht om de massa’s niet in de steek te laten, of om onszelf arrogant boven hen te stellen. In plaats daarvan moeten we deelnemen aan de strijd waarbij we de kandidaten ontmaskeren die de alliantie tussen het leger en de Moslimbroederschap vertegenwoordigen. Tegelijkertijd moedigen we de massa’s aan om hun revolutie te voltooien, door ons te richten op de eisen van de revolutie en de revolutionaire krachten, zoals:

• Een eerlijk revolutionair proces voor al diegenen die verantwoordelijk zijn voor de dood en verwondingen van revolutionairen vanaf januari 2011 tot op de dag van vandaag;

• Terugvordering van het geld dat is gestolen van het volk, hernationalisatie van de geprivatiseerde

bedrijven en inbeslagname van het vermogen van de corrupte elementen;

• Herverdeling van de rijkdom van het land ten behoeve van de armen, evenals het opnemen van de ‘speciale fondsen’ (die nu onder toezicht staan van het leger) in de algemene staatsbegroting;

• Verlaging van de prijzen en de nationalisering van de monopolies die eigendom zijn van kapitalistenbende;

• Invoering van een minimumloon en pensioen van ten minste 1200 Egyptische pond (150 euro, red.) per maand, en een maximumloon van niet meer dan 20 keer het minimum;

• Werknemers met een tijdelijk arbeidscontract moeten baanzekerheid krijgen, evenals een waarborg van hun sociale rechten;

• De media en de staatsinstellingen moeten gezuiverd en geherstructureerd worden – te beginnen met het Ministerie van Binnenlandse Zaken – om ons te ontdoen van aanhangers van het regime van Mubarak.

We spreken nog niet onze steun uit voor een specifieke kandidaat, en we zullen samenwerken met alle andere revolutionaire krachten om een ‘kandidaat voor de revolutie’ te steunen, tegen de ‘kandidaat van de samenzwering’. Dit zullen we doen op basis van het programma van de revolutie, in plaats van op de personalisering van de verkiezingsprogramma’s die we op dit moment zien. De verkiezing zal een van onze gevechten zijn op de weg om de revolutie te voltooien, en niet het eindpunt.We zullen onderdeel zijn van het gevecht tegen de kandidaat van het leger, en tegen hun veilige aftocht. We zullen hun plan blootleggen om de revolutie te stoppen, en we zullen de eisen van de revolutie, evenals haar doelen, naar voren brengen in de strijd. Deze is niet minder belangrijk dan de strijd over de grondwet, die de rechten van de armen en hun vrijheid moet garanderen, en niet minder belangrijk dan de strijd van de arbeiders, ambtenaren en studenten voor hun rechten, of welke dan ook van de gevechten van de revolutie, die niet zal stoppen op 30 juni, maar zal toenemen in revolutionaire intensiteit.Hulde aan de martelaren, de overwinning aan de revolutie, en de macht aan het volk!

De Revolutionaire Socialisten 20 maart 2012